

„V bratrské lásce se navzájem mějte srdečně rádi, v uctivosti předcházejte jeden druhého.“ (Řím 12,10)

Slovo života na tento měsíc je vyňato z velmi bohatého listu apoštola Pavla Římanům. Představuje křesťanský život jako skutečnost, v níž se rozhojňuje láska, bezplatná a bezmezná láska, kterou Bůh vлил do našich srdcí a kterou my na oplátku dáváme druhým. Aby umocnil její význam, vkládá do jediného slova „philostorgos“ dva pojmy, které vystihují dvě specifické povahy lásky, jež jsou příznačné pro křesťanské společenství: lásku mezi přáteli a lásku v rodině.

„V bratrské lásce se navzájem mějte srdečně rádi, v uctivosti předcházejte jeden druhého.“

Zamysleme se zejména nad aspektem bratrství a vzájemnosti. Jak píše Pavel, členové křesťanského společenství se navzájem milují, protože jsou údy k sobě navzájem (12,5), jsou bratry, jejichž jediným dluhem je láska (13,8), radují se s radujícími a pláčou s plačícími (12,15), nesoudí a nejsou příčinou pohoršení (14,13).

Náš život je úzce spojen se životem druhých a společenství je živým svědectvím zákona lásky, který Ježíš přinesl na zem. Je to náročná láska, která zachází tak daleko, že jedni za druhé položí svůj život. Je to konkrétní láska, zbarvená tisíci podobami, která chce dobro druhého, jeho štěstí. Dbá, aby bratři a sestry dosáhli plné seberealizace a aby se předháněli v oceňování předností toho druhého. Je to láska, která hledí na

potřeby každého člověka, která dělá vše pro to, aby nikdo nezůstal opomenut, která nás činí odpovědnými a aktivními ve společenském životě, v kultuře a v politické angažovanosti.

„V bratrské lásce se navzájem mějte srdečně rádi, v uctivosti předcházejte jeden druhého.“

„Když se podíváme na společenství prvního století, vidíme, že křesťanská láska, která se vztahovala na všechny bez rozdílu, měla své jméno, byla nazývána filadelfia, což znamená bratrská láska. V tehdejší světské literatuře se tento výraz používal pro lásku mezi pokrevními bratry. Nikdy se nepoužíval pro označení členů stejné společnosti. Výjimkou byl pouze Nový zákon.“¹ Mnoho mladých lidí potřebuje „hlubší, upřímnější a opravdovější vztah. A vzájemná láska prvních křesťanů měla všechny znaky bratrské lásky, například sílu a náklonnost.“²

„V bratrské lásce se navzájem mějte srdečně rádi, v uctivosti předcházejte jeden druhého.“

Charakteristickým rysem členů těchto společenství, kteří žijí ve vzájemné lásce, je to, že se neuzavírají do sebe, ale jsou připraveni čelit skutečným výzvám, které vyvstávají v prostředí, v němž působí.

J. K., Srb maďarské národnosti a otec tří dětí, si konečně může dovolit koupit domek, ale kvůli nehodě nemá finanční ani fyzické možnosti, aby ho sám zrekonstruoval. Proto se společenství Fokoláre dalo do pohybu a realizuje projekt *#daretocare*³, který navrhli Mladí pro sjednocený svět.

S nadšením vypráví o vlně solidarity, která vznikla, aby ho konkrétně podpořila: „Na pomoc mi přišlo tolik lidí, že jsme během tří dnů dokázali předělat střechu a vyměnit hliněné a slaměné stropy za sádkartonové.“ Na opravy domku finančně

¹ Ch. Lubichová, *Colloqui con i gen*, Città Nuova, Roma 1999, str. 58.

² Tamtéž.

³ Mít odvahu k péči o druhé.

přispěli také někteří lidé z České republiky. Je to gesto, které zviditelnilo rozšířené společenství, které překonává i vzdálenosti.⁴

Patrizia Mazzola a tým Slova života

⁴ Převzato a upraveno podle článku „*Serbia: costruire una casa, per essere casa*“ („Srbsko: stavět dům, abychom byli domovem“), www.unitedworldproject.org, viz též článek Bez dlouhého rozmýšlení. Pomoc přátelům v Srbsku, Nové město 6/2021, str. 20.